

Mezinárodní den žen v Klubu seniorů Řepy

Připravit oslavy MDŽ pro 51 členů KSŘ a pozvané hosty není tak jednoduché jak se na první pohled zdá a zvláště když chcete, aby většina byla spokojená. O tom by mohli povídat hlavní organizátoři akce místopředsedové Ing. Alois Řezník, Miroslav Ptáček, Petr Gruber dnes v roli hlavního fotografa a předsedkyně klubu.

Pojďme chválit. Velkou pochvalu si zaslouží hlavně Ing. Alois Řezník, na hlavě kterého byla celá organizace oslav. Objednat, zajistit a donést chlebičky, nakoupit a uskladnit kytičky, pozvat hosty, zabezpečit otevření KC Průhon v předstihu a řešit spoustu dalších maličkostí, které vyvstaly během akce. Ještě, že měl tak spolehlivé pomocníky, jako je Mirek Ptáček, který vybral, nakoupil a donesl červené i bílé vínečko, a organizační četu ve složení Vladimír Hejnic, Márie Řezníková, Maria Szitányiová, Irenka Christovová, kteří už před 8.30 hod nastoupili k potřebné službě. Postupně se k nim přidávali další příchozí členové klubu. Pochvalu si zasloužily členky klubu, které napekly a donesly, aby bylo i něco sladkého k vínečku. Při barpultu se to také hemžilo, muži otvírali vína, nalévali je do pohárů a roznášeli k jednotlivým stolům. Děvčata i kluci na tácky chystali chutné šunko-vajíčkové chlebičky, zákusky, čokoládky, oříšky a též Bohemia krexík tyčinky, které zabezpečil náš Pavel. Když už všechny dobroty byly na stolech, oslavy mohly začít.

Slavnostní gratulace se ujal Alois Řezník, za zvuku valčíku „Na krásném modrém Dunaji“ poblahopřál ženám k jejich svátku všechno nejlepší, mnoho zdraví, spokojenosti v životě a v Klubu seniorů Řepy. Muži se už ujali kytíček a každé z nás věnovali nádherný tulipán barvy červené, žluté, oranžové nebo fialové. Po gratulačním přípitku následovalo sborové Živio, živio, živio pro nás všechny. O historii oslav Mezinárodního dne žen nám popovídal

Vladimír Hejnic. Za jeho zajímavým přednesem, následovala seniorská chvilka poezie. Slova se ujal Václav Rybář, který nám ve svém vstupu připomenul důležitost lásky, vzájemného porozumění a pokoje v našem životě. A co by to bylo za chvíli poezie bez básní o ženách. Začal Jirka Smělý s veršíkem z vlastní autorské dílny. Slova se pak ujal se svým profesionálním přednesem Jaroslav Pastorek. Básně „Jsi ta nejkrásnější krajina co znám“ a „Maminka“ v jeho uměleckém podání byly odměněny spontánním potleskem.

V rámci volné zábavy, za doprovodu českých polek došlo i k tanečku. Nebyl by to náš zlatý slavík Petr Lachman, aby nás ženy neobdaroval pěknou lidovou písničkou. I předsedkyně se snažila a jako odměnu našim mužům věnovala ručně vyrobená papírová srdíčka, a ženám za to, že napekly, věnovala smajlíky s textem „Jenom tím, co ze sebe druhým dáváš, nazpět dostáváš a tím dáváním se vnitřně bohatým člověkem stáváš a proto šťastným zůstáváš“.

Zavítali mezi nás i hosté. Za Centrum zdravotně sociálních služeb Řepy přišla našim ženám poblahopřát paní Jana Štěpánková a za Kulturní centrum Průhon paní Jaroslava Straková. Moc jim za to děkujeme a samozřejmě, že jsme jim popřáli i my a kytičku jim odevzdal i s hubičkou náš Lojzíček.

Volná zábava pokračovala a úspěšné oslavy svátků žen se pomalu blížily ke konci. Je třeba poděkovat i Irence Christovové za hudební doprovod a všem přítomným za skvělou slavnostní atmosféru. Nezapoměli jsme ani na naše členky, které se pro nemoc nemohly oslav zúčastnit a poslali jsme jim e-mailové blahopřání k MDŽ. Podívejte se ještě na nádherné fotky , které vykouznil náš webmaster Petr Gruber. Patří mu za to naše velké poděkování.

Za Klub seniorů Řepy si s Vámi povídala Ing. Mária Szitányiová.

Jsi ta nejkrásnější krajina co znám

Jiří Suchý -milostná píseň- zpíval René Gabzdyl- premiéra 15. června 1965
64 repríz, 1966 byla zfilmovaná

Jsi ta nejkrásnější krajina co znám
lesem tvých vlasů mé prsty bloudí
jak deset dětí, které neví kudy kam
Jsi ta nejkrásnější krajina co znám

Dvě šedomodrá jezera tichá jak okna kláštera
kdo vstoupí tam, ten drží půst
A nebezpečná propast úst

Nechybí ani pohoří
mé ruce touhou uhoří
A oči, když jim dovolím
projdou se tichým údolím

Jsi ta nekrásnější krajina co znám
Až se večer skloním k tobě přestaneš být žena
a stane se z tebe země zaslíbená

Až oběma nám bude v uších znít
milostné lásky klekání
budu si chodit, kudy budu chtít,
vždyť krajina se přeci nebrání

Jsi ta nekrásnější
Jsi ta nejsvůdnější
Nejromantičtější krajina co znám!!!

Maminka

Maminko má k tvému svátku
nesu malou kytíčku,
ale za to velkou lásku
mám pro tebe v srdíčku

Za to jak se o mě staráš
jsi na světě nejdražší
a proto tě maminko má
mám ze všeho nejradši

Anděl má korunu, anděl má nebe
a já mám, maminko nejradši tebe

Vidíš mě maminko
už nejsem miminko
Koukni mě do očí
svítí v nich nebe
celým svým srdíčkem
miluji tebe.









